

PRZEKRÓJ

P O D A T K O W Y

KOMENTARZ EKSPERTÓW

WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW / INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Kwestie oceny czy nabywane przez TFI usługi dostępu do danych, notowań i informacji oraz serwisów, jak też dostępu do giełd za pośrednictwem terminala podlegają zwolnieniu z VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 12 lit. a) ustawy VAT, wyrok NSA z 27 stycznia 2026 r., sygn. I FSK 342/23

3

Podatnik posiadający decyzję o wsparciu na realizację nowych inwestycji może korzystać ze zwolnienia z obowiązku sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych do momentu faktycznego skorzystania ze zwolnienia z opodatkowania dochodów osiągniętych z realizacji nowej inwestycji, wyrok NSA z 28 stycznia 2026 r., sygn. II FSK 369/25

4

Kwestie oceny czy nabywane przez TFI usługi dostępu do danych, notowań i informacji oraz serwisów, jak też dostępu do giełd za pośrednictwem terminala podlegają zwolnieniu z VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 12 lit. a) ustawy VAT, wyrok NSA z 27 stycznia 2026 r., sygn. I FSK 342/23

Nabywana przez TFI od spółki amerykańskiej usługa stanowi narzędzie służące zarządzaniu funduszami, jednak samo w sobie nie stanowi usług zarządzania. Dostarcza ona przede wszystkim dostęp do skondensowanej informacji, kompleksowej wiedzy, baz danych i bieżących informacji w czasie rzeczywistym, ułatwiając TFI podejmowania decyzji inwestycyjnych. Decyzja w przedmiocie tego, w jaki sposób dane te zostaną przez TFI wykorzystane, pozostaje w jego gestii, nie zaś spółki amerykańskiej, która zapewnia funduszowi jedynie profesjonalną wiedzę, umożliwiającą podjęcie optymalnej w tym względzie decyzji finansowej odnośnie do zarządzania.

Dlatego przyjąć należy w tej sprawie, że usługa zapewnienia dostępu do kompleksowych danych z rynków finansowych oraz umożliwiająca wykonywanie transakcji na tych rynkach nie stanowi usługi zarządzania funduszami inwestycyjnymi w rozumieniu art. 43 ust. 1 pkt 12 ustawy VAT, jeśli nie zapewnia jednocześnie podejmowania przez usługodawcę decyzji finansowych, inwestycyjnych, a jedynie wspomaga podejmowanie jej przez samego usługobiorcę na podstawie nabytych usług. W efekcie, nie podlega ona zwolnieniu z VAT na podstawie ww. przepisu.

Kwestia objęcia usług dostępu do danych, notowań i informacji rynkowych/giełdowych (oraz gotowych analiz i rekomendacji) nabywanych na potrzeby zarządzania funduszami inwestycyjnymi zwolnieniem z VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 12 ustawy VAT była wielokrotnie przedmiotem rozstrzygnięć NSA. Ostatnio można było zaobserwować korzystne dla podatników rozstrzygnięcia, w myśl których usługi tego typu mogą korzystać ze zwolnienia z VAT (dzięki czemu nie powstawał po stronie podatników nieposiadają-

cych prawa do odliczenia VAT koszt w postaci nieodliczalnego podatku) – tak np. NSA w wyroku o sygn. I FSK 2281/21 czy I FSK 1977/19.

Z kolei w komentowanym wyroku NSA przyjął podejście odmienne, wskazując w uzasadnieniu ustnym, że usługi tego typu są usługami „wspomagającymi zarządzanie funduszami”, a nie „zarządzaniem funduszami” jako takim, m.in. z tego powodu, że nie zapewniają podejmowania przez usługodawcę decyzji finansowych/inwestycyjnych, a jedynie wspomagają podejmowanie jej przez samego usługobiorcę na podstawie nabytych usług. NSA sprowadził zatem nabywane usługi do roli „narzędzia” czy też „zasobów” wspierających zarządzanie funduszami, uznając merytoryczny aspekt/wartość, którą wnioskodawca również otrzymuje dzięki tym usługom, za niewystarczającą aby samodzielnie mogła być uznana za „zarządzanie” funduszami.

Powyższe dowodzi, że dla ustalenia możliwości zastosowania zwolnienia z VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 12 ustawy VAT nadal kluczowa jest analiza konkretnych okoliczności, w tym dokładnego zakresu nabywanych usług (tj. czy nabywamy narzędzia/oprogramowanie umożliwiające „ogólny” dostęp do danych rynkowych czy jednak gotowy komplet analiz tych danych i rekomendacji). Podatnicy nie powinni zatem odgórnie wszystkich usług dostępu do danych, informacji czy analiz rynkowych nabywanych w celu zarządzania funduszami inwestycyjnymi – nawet jeśli z pozoru są zbliżone/analogiczne – traktować na gruncie VAT w ten sam sposób.

DOMINIKA NIEDŹWIECKA
DORADCA PODATKOWY

Podatnik posiadający decyzję o wsparciu na realizację nowych inwestycji może korzystać ze zwolnienia z obowiązku sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych do momentu faktycznego skorzystania ze zwolnienia z opodatkowania dochodów osiągniętych z realizacji nowej inwestycji, wyrok NSA z 28 stycznia 2026 r., sygn. II FSK 369/25

W zaistniałym stanie faktycznym Wnioskodawca, będący spółką z ograniczoną odpowiedzialnością i prowadzący działalność w branży farmaceutycznej, wystąpił do Dyrektora KIS z wnioskiem o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie podatku dochodowego od osób prawnych. Przedmiotem wniosku była możliwość skorzystania z wyłączenia z obowiązku sporządzania lokalnej dokumentacji cen transferowych, o którym mowa w art. 11n pkt 1 ustawy CIT.

Zdaniem Wnioskodawcy, dopóki w danym roku podatkowym nie wykazuje on dochodu faktycznie zwolnionego z opodatkowania na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT, spełniony jest warunek niekorzystania ze zwolnienia, wskazany w art. 11n pkt 1 lit. b ustawy CIT, a tym samym przysługuje mu prawo do skorzystania ze zwolnienia z obowiązku sporządzenia dokumentacji cen transferowych.

Odmienne stanowisko zajął Dyrektor KIS w interpretacji indywidualnej z 3 lipca 2024 r. (sygn. 0111-KDIB1-3.4010.280.2024.1.DW), uznając, że samo posiadanie decyzji o wsparciu skutkuje obligatoryjnym korzystaniem ze zwolnienia z mocy prawa, co wyklucza spełnienie warunku koniecznego do zastosowania wyłączenia z obowiązku sporządzania lokalnej dokumentacji cen transferowych, określonego w art. 11n pkt 1 lit. b ustawy CIT.

Stanowisko organu podzielił WSA w Łodzi w wyroku z 4 grudnia 2024 r. (sygn. I SA/Łd 532/24). Sąd uznał, że zwolnienie przewidziane w art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT ma charakter obligatoryjny i przysługuje podatnikowi niezależnie od faktycznego uzyskania dochodu zwolnionego z opodatkowania, a wyjątki od obowiązku dokumentacyjnego należy interpretować ściśle.

Rozpoznając skargę kasacyjną Wnioskodawcy, NSA nie zgodził się z powyższą wy-

kładnią prezentowaną przez Dyrektora KIS oraz WSA. W ocenie NSA, art. 11n pkt 1 lit. b ustawy CIT odnosi się do faktycznego i efektywnego korzystania ze zwolnienia, rozumianego jako wykazanie dochodu zwolnionego w rozliczeniu rocznym. Brak jest bowiem podstaw normatywnych do przyjęcia, że samo posiadanie decyzji o wsparciu czy potencjalna możliwość skorzystania ze zwolnienia stanowią „korzystanie ze zwolnienia” w rozumieniu tego przepisu.

W konsekwencji, NSA uznał, że do momentu faktycznego skorzystania ze zwolnienia na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT, podatnik spełnia warunek określony w art. 11n pkt 1 lit. b ustawy CIT i przy jednoczesnym spełnieniu pozostałych przesłanek ustawowych może korzystać z wyłączenia z obowiązku sporządzania lokalnej dokumentacji cen transferowych. Na tej podstawie, NSA przychylił się do stanowiska Wnioskodawcy i uchylił zarówno wyrok WSA w Łodzi, jak i interpretację indywidualną Dyrektora KIS.

Zwolnienie przewidziane w art. 11n pkt 1 lit. b ustawy CIT umożliwia podatnikowi odstępianie od sporządzania lokalnej dokumentacji cen transferowych w odniesieniu do transakcji krajowych zawieranych pomiędzy podmiotami powiązаныmi, pod warunkiem, że żadna ze stron tych transakcji nie korzysta ze zwolnień przedmiotowych określonych w art. 17 ust. 1 pkt 34 i 34a ustawy CIT, tj. zwolnienia dotyczącego dochodów uzyskiwanych z działalności prowadzonej na terenie specjalnej strefy ekonomicznej ani zwolnienia odnoszącego się do dochodów osiąganych w związku z realizacją nowej inwestycji objętej decyzją o wsparciu.

W zaistniałym stanie faktycznym, Wnioskodawca co prawda posiadał decyzję o wsparciu w ramach Polskiej Strefy Inwestycji, jednak w danym roku podatkowym nie wykazywał dochodu podlegającego faktycznemu zwolnieniu z opodatkowania na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT.

Zgodnie ze stanowiskiem Dyrektora KIS, które następnie potwierdził WSA,

samo posiadanie decyzji o wsparciu oznacza korzystanie ze zwolnienia z mocy prawa, niezależnie od faktycznego wykazania dochodu zwolnionego. W konsekwencji, podatnik nie może skorzystać z wyłączenia z obowiązku sporządzania lokalnej dokumentacji cen transferowych, o którym mowa art. 11n pkt 1 ustawy CIT.

Stanowisko zaprezentowane przez WSA i Dyrektora KIS jest zbieżne z dotychczasową linią orzecniczą prezentowaną m.in. w wyroku NSA z dnia 16 kwietnia 2024 r. (sygn. II FSK 881/21) lub wyroku WSA w Poznaniu z dnia 9 stycznia 2025 r. (sygn. I SA/Po 441/24). W orzeczeniach tych przyjmowano, że w przypadku posiadania decyzji o wsparciu, sam brak dochodów podlegających zwolnieniu, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT, nie uprawnia do stwierdzenia, że podmiot taki nie korzysta ze zwolnienia z opodatkowania podatkiem CIT. W konsekwencji, zgodnie z dotychczasowym stanowiskiem sądów administracyjnych, podatnikowi nie przysługiwało prawo do skorzystania ze zwolnienia z obowiązku sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych, o którym mowa w art. 11n pkt 1 ustawy CIT.

Omawiany wyrok NSA z dnia 28 stycznia 2026 r. (sygn. II FSK 369/25) kontrastuje zatem z dotychczasową wykładnią przyjmowaną przez organy podatkowe oraz sądy administracyjne. Zaprezentowane przez NSA stanowisko zakłada bowiem możliwość skorzystania ze zwolnienia z obowiązku sporządzenia lokalnej dokumentacji cen transferowych, o którym mowa w art. 11n pkt 1 ustawy CIT, także w przypadku, gdy podatnik

posiada decyzję o wsparciu, ponieważ sam fakt posiadania tej decyzji lub możliwość skorzystania ze zwolnienia nie oznaczają normatywnego „korzystania ze zwolnienia”.

Zgodnie z powyższym stanowiskiem NSA, do momentu faktycznego zastosowania zwolnienia na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT, podatnik spełnia warunek określony w art. 11n pkt 1 lit. b ustawy CIT i przy spełnieniu pozostałych przesłanek ustawowych, może korzystać z wyłączenia z obowiązku sporządzania lokalnej dokumentacji cen transferowych.

Wydane rozstrzygnięcie może sygnalizować zmianę dotychczasowej wykładni analizowanych przepisów, jednak na obecnym etapie trudno przesądzać o jej trwałości. Dla podatników posiadających decyzję o wsparciu – w szczególności podmiotów nieosiągających jeszcze dochodów zwolnionych – kluczowe znaczenie będzie miało dalsze kształtowanie się linii orzecniczej, gdyż od tego uzależniony będzie poziom ryzyka związanego z rezygnacją ze sporządzania lokalnej dokumentacji cen transferowych w analogicznych przypadkach.

DOMINIKA MICHALSKA
DORADCA PODATKOWY

JACEK JODŁOWSKI
STARSZY KONSULTANT

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Skutki podatkowe na gruncie ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi podpisania skargi przez osobę, która nie przedstawiła dokumentu pełnomocnictwa – uchwała 7 sędziów NSA, wyrok NSA z 2 lutego 2026 r., sygn. III OPS 2/25	8
Brak możliwości zastosowania art. 8b ust. 2 ustawy VAT do marży (zysku) spółki osiąganego w związku z odsprzedażą bonów różnego przeznaczenia na rzecz kontrahentów (klientów), wyrok NSA z 6 lutego 2026 r., sygn. I FSK 936/23	8
Opłata dodatkowa pobierana od leasingobiorcy za przekazanie jego danych na wezwanie organu władzy publicznej w związku z wykroczeniem drogowym nie jest wynagrodzeniem za usługę świadczoną leasingobiorcy, wyrok NSA z 4 lutego 2026 r., sygn. I FSK 103/23	8
Dochód z działalności żeglugowej opodatkowany podatkiem tonażowym na Cyprze podlega opodatkowaniu podatkiem CFC w Polsce, wyrok NSA z 4 lutego 2026 r., sygn. II FSK 619/23	8
Usługi pośrednictwa w odzyskaniu prowizji bankowej naliczonej w związku z zadłużeniem kredytowym i pożyczkowym w instytucjach finansowych nie podlegają zwolnieniu z VAT, wyrok NSA z 29 stycznia 2026 r., sygn. I FSK 707/23	8
Kwestia zastosowania art. 43 ust. 1 pkt 41 ustawy VAT w przypadku udostępniania strategii dla klienta do zawierania transakcji nabycia (zbycia) instrumentów finansowych, wyrok NSA z 28 stycznia 2026 r., sygn. I FSK 800/23	9
Zastosowanie zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 15 ustawy VAT do usług zarządzania ryzykiem zakładów bukmacherskich, wyrok NSA z 28 stycznia 2026 r., sygn. I FSK 587/23	9

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Ustalenie powiązań, o których mowa w art. 11a ust. 2 ustawy CIT pomiędzy spółkami ze względu na osobę akcjonariusza i członka rady nadzorczej, wyrok WSA w Warszawie z 6 lutego 2026 r., sygn. III SA/Wa 2093/25	9
Aktywa oddziału banku podlegają zwolnieniu z opodatkowania podatkiem od niektórych instytucji finansowych (PNIF) w Polsce na mocy art. 25 ust. 1 lit. a polsko-rumuńskiej UPO, bez względu na to czy Rumunia realnie wprowadziła odpowiednik polskiego PNIF, wyrok WSA w Warszawie z 5 lutego 2026 r., sygn. III SA/Wa 1605/25	10
Przepis art. 12 ust. 11 pkt 3 ustawy CIT jest niezgodny z Dyrektywą 2009/133/WE, wyrok WSA we Wrocławiu z 28 stycznia 2026 r., sygn. I SA/Wr 685/25	10

Skutki podatkowe na gruncie ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi podpisania skargi przez osobę, która nie przedstawiła dokumentu pełnomocnictwa – uchwała 7 sędziów NSA, wyrok NSA z 2 lutego 2026 r., sygn. III OPS 2/25

Podpisanie skargi przez osobę, która nie przedstawiła dokumentu pełnomocnictwa stanowi brak formalny skargi podlegający usunięciu, na podstawie art. 49 § 1 w zw. z art. 57 § 1 i w zw. z art. 46 § 1 pkt 4 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, przez jej wezwanie do dołączenia dokumentu pełnomocnictwa; nieusunięcie braku formalnego skargi stanowi podstawę do jej odrzucenia zgodnie z art. 58 § 1 pkt 3 w zw. z art. 49 § 1 i w zw. z art. 46 § 3 powołanej ustawy.

Brak możliwości zastosowania art. 8b ust. 2 ustawy VAT do marży (zysku) spółki osiąganego w związku z odsprzedażą bonów różnego przeznaczenia na rzecz kontrahentów (klientów), wyrok NSA z 6 lutego 2026 r., sygn. I FSK 936/23

W przypadku, gdy dystrybutor (spółka) sprzedaje bony różnego przeznaczenia, sama marża (zysk) przez nią osiągana nie może być traktowana jako wynagrodzenie z tytułu jakiegokolwiek usługi. Podmiotem dokonującym transferu jest emitent oraz spółka. Ewentualna marża (zysk) jest częścią czynności polegającej na transferowaniu bonu różnego przeznaczenia, a ta czynność nie podlega opodatkowaniu VAT. W związku z tym, bez względu na to, czy z tytułu transferu pobierana jest odpłatność czy nie - sam transfer nie będzie podlegał opodatkowaniu, ponieważ sam taki transfer jest czynnością rozpoznaną przez ustawodawcę jako czynność niepodlegająca opodatkowaniu. A zatem inaczej niż prowizja otrzymywana od partnerów stanowiąca wynagrodzenie za świadczenie usługi dystrybucji bonów, ta część kwot, którą spółka będzie otrzymywać od kontrahentów jako marżę (zysk) z tytułu zbycia (dalszego transferu) bonów różnego przeznaczenia na rzecz kontrahenta nie stanowi wynagrodzenia z tytułu świadczenia usług dystrybucji, gdyż stanowi to zapłatę za nieopodatkowaną czynność transferowania bonu.

Opłata dodatkowa pobierana od leasingobiorcy za przekazanie jego danych na wezwanie organu władzy publicznej w związku z wykroczeniem drogowym nie jest wynagrodzeniem za usługę świadczoną leasingobiorcy, wyrok NSA z 4 lutego 2026 r., sygn. I FSK 103/23

Czynność przekazania organowi władzy publicznej przez leasingodawcę jako właściciela pojazdu informacji o podmiocie użytkującym dany pojazd samochodowy, celem ustalenia sprawcy wykroczenia drogowego, z tytułu której leasingodawca pobiera opłatę od korzystającego, nie jest usługą świadczoną na rzecz korzystającego. Beneficjentem tego świadczenia nie jest leasingobiorca, lecz organ władzy publicznej.

Dochód z działalności żeglugowej opodatkowany podatkiem tonażowym na Cyprze podlega opodatkowaniu podatkiem CFC w Polsce, wyrok NSA z 4 lutego 2026 r., sygn. II FSK 619/23

Z uwagi na okoliczność, że spółki z siedzibą na Cyprze osiągają przychody (dochody) z działalności żeglugowej, która objęta jest opodatkowaniem podatkiem tonażowym na Cyprze, do przychodów tych nie ma zastosowania ustawa o podatku tonażowym wskazana w art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy CIT. Wobec powyższego, wyłączenie z art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy CIT dotyczące niestosowania przepisów ustawy CIT do ww. przychodów (dochodów) przedsiębiorcy żeglugowego nie znalazło w sprawie zastosowania, a tym samym dochody te podlegają opodatkowaniu podatkiem od dochodów zagranicznej jednostki kontrolowanej, o których mowa w art. 24a ust. 1 ustawy CIT. W konsekwencji, spełnienie warunków uznania spółki cypryjskiej za zagraniczną spółkę kontrolowaną powoduje opodatkowanie podatkiem CFC w Polsce.

Usługi pośrednictwa w odzyskaniu prowizji bankowej naliczonej w związku z zadłużeniem kredytowym i pożyczkowym w instytucjach finansowych nie podlegają zwolnieniu z VAT, wyrok NSA z 29 stycznia 2026 r., sygn. I FSK 707/23

Ze stanu faktycznego sprawy nie wynika w żaden sposób, że spółka była pośrednikiem pomiędzy klientem a instytucją fi-

nansową. Z wniosku o interpretację wynika, że spółka może i jest pośrednikiem, ale w zupełnie innej relacji, a mianowicie w relacji pomiędzy klientem a wyspecjalizowaną kancelarią, która będzie dochodzić na jego rzecz wierzytelności wobec instytucji finansowej. W tej sprawie mamy do czynienia z łańcuchem podmiotów: najpierw jest klient, potem spółka, potem dopiero kancelaria prawna, która dochodzi środków na rzecz klienta. Spółki z instytucją finansową nie łączy żadna relacja. W sprawie mamy natomiast do czynienia z relacją pomiędzy spółką a kancelarią prawną, więc jeżeli rozważalibyśmy jakąś relację pośredniczenia, to pośredniczenie dotyczyłoby usług prawnych, a nie finansowych. Powyższe okoliczności wykluczają możliwość oceny, czy mamy do czynienia z pośrednictwem, w rozumieniu przyjętym na gruncie orzecznictwa TSUE, ponieważ nie mamy do czynienia ze świadczeniem usług pośrednictwa w zakresie usług finansowych. Te usługi świadczone przez spółkę na rzecz klientów nie podlegają zwolnieniu z art. 43 ust. 1 pkt 40 ustawy VAT.

Kwestia zastosowania art. 43 ust. 1 pkt 41 ustawy VAT w przypadku udostępniania strategii dla klienta do zawierania transakcji nabycia (zbycia) instrumentów finansowych, wyrok NSA z 28 stycznia 2026 r., sygn. I FSK 800/23

W analizowanej sprawie klient jedynie tylko udostępnia środki finansowe i zapewnia zaplecze techniczne umożliwiające strategii dokonywanie obrotu instrumentami finansowymi. Korzystając z uzyskanych informacji, nie dokonuje transakcji zbycia czy zakupu instrumentów finansowych czy akcji na giełdzie, to zadanie zostało powierzone sztucznej inteligencji (strategii). To strategia wpływa zatem na dokonanie zmiany jego sytuacji prawnej, a nie on sam. W konsekwencji umożliwienie klientowi przez spółkę zawierania transakcji mających za przedmiot instrumenty finansowe za pomocą strategii w zamian za wynagrodzenie stanowi usługę zwolnioną z podatku VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 41 ustawy VAT.

Zastosowanie zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 15 ustawy VAT do usług zarządzania ryzykiem zakładów bukmacherskich, wyrok NSA z 28 stycznia 2026 r., sygn. I FSK 587/23

Analiza i zarządzanie ryzykiem zakładów bukmacherskich jest integralną, immanentną i kluczową częścią usługi hazardowej, która jest niezbędna i właściwa dla działalności w zakresie zakładów wzajemnych. Bez tej usługi działalność bukmacherska byłaby niemożliwa; nie byłaby działalnością bukmacherską. Sporne usługi należą do istoty działalności bukmacherskiej, a więc są objęte zwolnieniem z art. 43 ust. 1 pkt 15 ustawy VAT.

Ustalenie powiązań, o których mowa w art. 11a ust. 2 ustawy CIT pomiędzy spółkami ze względu na osobę akcjonariusza i członka rady nadzorczej, wyrok WSA w Warszawie z 6 lutego 2026 r., sygn. III SA/Wa 2093/25

W art. 11a ust. 2 ustawy CIT wyraźnie zostało wskazane, że podmioty należy uznać za podmioty powiązane, jeżeli osoba fizyczna posiada faktyczną zdolność do wpływania na podejmowanie kluczowych decyzji gospodarczych przez osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej. W przedstawionej we wniosku sytuacji członek zarządu/rady nadzorczej uczestniczy w funkcjonowaniu obu spółek, poprzez podejmowanie decyzji, czy udział w procesie ich podejmowania. Zatem, osoba ta posiada faktyczną zdolność do wpływania na podejmowanie kluczowych decyzji gospodarczych przez spółki. Brak posiadania 25% lub więcej akcji spółki przez akcjonariusza nie stanowi przesłanki braku powiązań z uwagi na przypisane powiązania w art. 11a ust. 2 ustawy CIT, które nie uzależniają „faktycznego wpływu na kształtowanie decyzji gospodarczych lub kontrolę powiązanego podmiotu”.

Aktywa oddziału banku podlegają zwolnieniu z opodatkowania podatkiem od niektórych instytucji finansowych (PNIF) w Polsce na mocy art. 25 ust. 1 lit. a polsko-rumuńskiej UPO, bez względu na to czy Rumunia realnie wprowadziła odpowiednik polskiego PNIF, wyrok WSA w Warszawie z 5 lutego 2026 r., sygn. III SA/Wa 1605/25

Błędne jest stanowisko, że zwolnienie przewidziane w art. 25 ust. 1 lit. a polsko-rumuńskiej UPO przysługuje tylko wtedy, gdy oddział banku w Rumunii w danym czasie faktycznie był opodatkowany rumuńskim podatkiem bankowym, tj. gdy faktycznie w Rumunii istniał w danym czasie analogiczny podatek. Prawidłowa wykładnia przepisów ww. UPO oraz uwzględnienie zapisów Komentarza do Modelowej Konwencji OECD prowadzi do konkluzji, że metoda wyłączenia z progresją, o której mowa w art. 25 ust. 1 lit. a ww. UPO nakłada na polski organ obowiązek zwolnienia majątku

oddziału od opodatkowania, jeżeli zgodnie z postanowieniami umowy może on być opodatkowany w Rumunii. Innymi słowy, kluczowe nie jest to, czy drugie państwo realnie pobiera podatek, lecz to, czy na mocy umowy może taki podatek pobrać.

Przepis art. 12 ust. 11 pkt 3 ustawy CIT jest niezgodny z Dyrektywą 2009/133/WE, wyrok WSA we Wrocławiu z 28 stycznia 2026 r., sygn. I SA/Wr 685/25

Przepis art. 12 ust. 11 pkt 3 ustawy CIT narusza w szczególności art. 8 ust. 1 Dyrektywy 2009/133/WE, ponieważ ogranicza w sposób nieuzasadniony i sprzeczny z tą dyrektywą neutralność podatkową transakcji wymiany udziałów, o której mowa w art. 12 ust. 4d, jak i art. 12 ust. 11 ustawy CIT wyłącznie do pierwszej czynności restrukturyzacyjnej, w sytuacji, gdy nie wynika to ze wskazanej dyrektywy, w szczególności z jej art. 8 ust. 6.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Kwestia opodatkowania VAT usługi organizacji szkoleń i konferencji świadczonych przez wykonawcę na rzecz zamawiającego , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 30 stycznia 2026 r., sygn. 0111-KDIB3-2.4012.902.2025.2.SR	13
Kwestia opodatkowania VAT dostawy towaru i świadczenia usługi w ramach licytacji na cel charytatywny prowadzonej przez radio , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 28 stycznia 2026 r., sygn. 0113-KDIPT1-2.4012.1024.2025.2.KT	14
Opodatkowanie VAT wprowadzenia do sieci energetycznej energii elektrycznej. Określenie terminu wystawienia faktury oraz momentu powstania obowiązku podatkowego , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 27 stycznia 2026 r., sygn. 0112-KDIL3.4012.783.2025.1.AK	15
Spółka utraci prawo do opodatkowania w formie ryczału od dochodów spółek, gdy przekroczenie limitu 50% przychodów zgodnie z art. 28j ust. 1 ustawy CIT będzie dotyczyło wierzytelności przekazanych do faktoringu , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 27 stycznia 2026 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.633.2025.2.EJ	15
Skutki podatkowe w CIT wniesienia do spółki komandytowej aportem jednostek notowanych na europejskich giełdach , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 26 stycznia 2026 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.578.2025.3.SH	16
Utrata estońskiego CIT przy przystąpieniu do innej spółki z o.o.; dopuszczalność posiadania udziałów przez wspólników , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 23 stycznia 2026 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.548.2025.2.AS	16
Otrzymywana przez spółkę kwota „udziału własnego” uiszczana przez klientów nie stanowi wynagrodzenia z tytułu odpłatnej dostawy towarów ani odpłatnego świadczenia usług , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 22 stycznia 2026 r., sygn. 0114-KDIP-4-3.4012.657.2020.12.S.IG	17

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Brak obowiązku wystawiania faktur ustrukturyzowanych przy użyciu KSeF celem udokumentowania świadczonych usług autokarowego przewozu osób w przypadku, gdy usługi te będą każdorazowo dokumentowane przy pomocy faktur w formie biletów jednorazowych , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 22 stycznia 2026 r., sygn. 0114-KDIP-1-3.4012.941.2025.1.AMA	17
Kwestia zaliczenia dodatkowych kosztów do kosztów uzyskania przychodów proporcjonalnie do czasu trwania umów leasingu zwrotnego , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 22 stycznia 2026 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.732.2025.2.JG	18
Kwalifikacja do kosztów podatkowych „opłaty wstępnej” wynikającej z zawartych umów leasingu zwrotnego , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 22 stycznia 2026 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.632.2025.1.BD	18
Kwalifikacja na gruncie VAT płatności gwarancyjnych, które sprzedający jest zobowiązany wypłacić kupującemu w związku z realizacją umowy gwarancyjnej, w tym potencjalny zwrot części płatności gwarancyjnej , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 21 stycznia 2026 r., sygn. 0113-KDIPT1-1.4012.1119.2025.1.ŻR	18
Termin powstania prawa do odliczenia podatku VAT wskazanego na fakturze zakupowej, w sytuacji, gdy dokument ten został wystawiony poza KSeF, a następnie został odebrany przez spółkę w sposób tradycyjny. Prawo do odliczenia podatku VAT naliczonego na podstawie dokumentu „potwierdzenie transakcji” , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 13 stycznia 2026 r., sygn. 0114-KDIP1-3.4012.804.2025.1.JG	19

Kwestia opodatkowania VAT usługi organizacji szkoleń i konferencji świadczonych przez wykonawcę na rzecz zamawiającego, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 30 stycznia 2026 r., sygn. 0111-KDIB3-2.4012.902.2025.2.SR

Z punktu widzenia nabywcy usługi, tj. spółki, spółka będzie nabywać jedno świadczenie w zakresie organizacji szkolenia/konferencji, wymagające podjęcia przez wykonawcę szeregu czynności. Świadczenie to będzie miało charakter kompleksowy tzn. będzie składało się z kilku świadczeń takich jak zapewnienie sali konferencyjnej/szkoleniowej dla uczestników szkolenia, zapewnienie usługi gastronomicznej w postaci przerwy kawowej, zapewnienie usługi gastronomicznej w postaci obiadu oraz kolacji, zapewnienie usługi noclegowej, polegającej na zorganizowaniu noclegu dla uczestników szkolenia lub konferencji w dniach oddzielających dni szkoleniowe. Należy zauważyć, że ww. usługi cząstkowe nie stanowią dla spółki, jako nabywcy, celu samego w sobie, lecz są środkami służącymi do zorganizowania szkolenia/konferencji. Okoliczności sprawy nie dają podstaw do uznania, że ww. usługi nabywane przez spółkę od wykonawcy mają charakter samoistny.

Przedmiotowe czynności stanowią element usługi złożonej związanej z organizacją danego wydarzenia, tj. szkolenia/konferencji. Czynności te są niezbędne do świadczenia usługi organizacji szkolenia/konferencji. Do obowiązków wykonawcy należy zapewnienie wszystkich niezbędnych elementów organizacyjnych. Spółka nie jest zainteresowana nabyciem jedynie usług noclegowych czy gastronomicznych, a wyłącznie całej usługi organizacji szkolenia/konferencji, w ramach której nabywane są ww. usługi składowe, które nie są istotą zakupionego świadczenia, lecz jedynie mają one charakter pomocniczy i tworzą wraz z pozostałymi składowymi jedną (jednolitą) całość, w związku z czym tworzą one obiektywnie jedno świadczenie i nie powinny być sztucznie dzielone dla celów podatkowych.

Zatem usługę organizacji szkolenia/konferencji obejmującą zapewnienie sali konferencyjnej/szkoleniowej dla uczestników szkolenia, zapewnienie usługi gastronomicznej w postaci przerwy kawowej, zapewnienie usługi gastronomicznej w posta-

ci obiadu oraz kolacji, zapewnienie usługi noclegowej, polegającej na zorganizowaniu noclegu dla uczestników szkolenia lub konferencji w dniach oddzielających dni szkoleniowe, należy uznać za świadczenie kompleksowe. W konsekwencji, realizacja przez wykonawcę na rzecz spółki usługi kompleksowej składającej się z zapewnienia sali konferencyjnej/szkoleniowej dla uczestników szkolenia, zapewnienia usługi gastronomicznej w postaci przerwy kawowej, zapewnienia usługi gastronomicznej w postaci obiadu oraz kolacji, zapewnienia usługi noclegowej, polegającej na zorganizowaniu noclegu dla uczestników szkolenia lub konferencji w dniach oddzielających dni szkoleniowe, będzie podlegała opodatkowaniu jedną stawką VAT, właściwą dla organizacji tego rodzaju wydarzeń.

Z opisu sprawy wynika, że przeprowadzenie szkolenia lub konferencji, w tym opracowanie wkładu merytorycznego, przygotowanie materiałów szkoleniowych należy do zadań spółki. Szkolenia i konferencje mają związek z działalnością spółki i są kierowane głównie do osób współpracujących ze spółką i mają na celu pozyskanie lub uaktualnienie wiedzy do celów zawodowych uczestników lub uzgodnienie sposobu działania w ramach wybranych kierunków współpracy z uczestnikami. Wykonawca nie jest podmiotem szkolącym, a jedynie organizującym szkolenie lub konferencję na zlecenie spółki. Do wykonawcy należy zatem przede wszystkim znalezienie odpowiedniego miejsca na przeprowadzenie szkolenia lub konferencji, wynajem sal konferencyjnych/szkoleniowych, zakwaterowanie i wyżywienie uczestników szkolenia/konferencji. Usługi te nie są usługami szkoleniowymi sensu stricto, tylko usługami towarzyszącymi prowadzonemu szkoleniu/konferencji. Zatem, wykonawca usługi organizacji szkolenia/konferencji nie świadczy usługi kształcenia lub przekwalifikowania zawodowego, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 29 ustawy VAT, a jedynie zapewnia salę konferencyjną/szkoleniową dla uczestników szkolenia, usługi gastronomiczne w postaci przerwy kawowej, usługi gastronomiczne w postaci obiadu oraz kolacji oraz usługi noclegowe.

Ponadto świadczonej przez wykonawcę usługi organizacji szkoleń/konferencji, nie można uznać za korzystającą ze zwolnienia z VAT, jako usługi ściśle związane z usługą

kształcenia lub przekwalifikowania zawodowego, na podstawie art. 43 ust. 17a ustawy VAT - gdyż zgodnie z tym przepisem, muszą być one przeprowadzane przez podmiot świadczący usługę podstawową, co w niniejszej sprawie nie będzie miało miejsca. Przepis ten wprost stanowi, że zwolnienia, o których mowa m.in. w art. 43 ust. 1 pkt 29 ustawy VAT, mają zastosowanie do świadczenia usług ściśle związanych z usługami podstawowymi, dokonywanych przez podmioty świadczące usługi podstawowe.

Kwestia opodatkowania VAT dostawy towaru i świadczenia usługi w ramach licytacji na cel charytatywny prowadzonej przez radio, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 28 stycznia 2026 r., sygn. 0113-KD IPT1-2.4012.1024.2025.2.KT

Pomiędzy przeniesieniem prawa do rozporządzania jak właściciel (dostawą) przedmiotem w ramach licytacji a zapłatą ceny za konkretny, wylicytowany przedmiot przez zwycięzcę licytacji istniał bezpośredni i wyraźny związek. Zapłata bowiem jest dokonywana w zamian za konkretne świadczenie (przedmiot z dedykacjami i autografami). Zwycięzca licytacji kupuje określony przedmiot, który zostaje mu fizycznie wydany. Wylicytowana kwota jest wynagrodzeniem spółki (radio) z tytułu sprzedaży przedmiotu. Mechanizm bezpośredniego przelewu na Z (cel charytatywny) jest jedynie technicznym sposobem realizacji płatności. Nie eliminuje to jednak faktu, że cena została zapłacona za towar - w stosunku do którego, to spółka, w trakcie trwania licytacji posiadała prawo do rozporządzania jak właściciel - stanowi wynagrodzenie spółki. Gdyby nie było dostawy przedmiotu - zwycięzca nie zapłaciłby tej kwoty. Fakt „zrzeczenia się” wynagrodzenia na rzecz Z nie powoduje, że ww. transakcja jest czynnością nieodpłatną.

W konsekwencji, powyższa transakcja polega na odpłatnej dostawie przedmiotu na rzecz zwycięzcy licytacji. A zatem w przypadku sprzedaży w ramach licytacji przedmiotu dochodzi/dochodzić będzie do przeniesienia prawa do rozporządzania przedmiotem (tj. towarem) jak właściciel w zamian za określoną cenę, tj. najwyższą cenę zaoferowaną w toku licytacji. Wobec powyższego transakcja ta jest/będzie odpłatną dostawą towarów opodatkowaną VAT zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 7 ust. 1 ustawy

VAT. Tym samym - zgodnie z art. 29a ust. 1 w zw. z art. 29a ust. 6 ustawy VAT podstawą opodatkowania jest/będzie kwota należna z tytułu dostawy towarów, pomniejszona o podatek VAT należny.

Z całokształtu okoliczności sprawy wynika, że spółka zobowiązała się do świadczenia usługi „...” w zamian za wynagrodzenie wylicytowane w trakcie licytacji. Kwota wylicytowana jest ceną za to świadczenie - nabywca płaci za możliwość „...”. Wylicytowana kwota jest wynagrodzeniem spółki z tytułu świadczonej usługi. Mechanizm bezpośredniego przelewu na Z jest jedynie technicznym sposobem realizacji płatności. Nie eliminuje to jednak faktu, że cena została zapłacona za zrealizowanie przez spółkę wobec zwycięzcy licytacji usługi w radiu i stanowi wynagrodzenie spółki. Gdyby nie było usługi - zwycięzca nie zapłaciłby tej kwoty. Fakt „zrzeczenia się” wynagrodzenia na rzecz Z nie powoduje, że ww. transakcja jest czynnością nieodpłatną. Chęć realizacji celów charytatywnych nie zmienia obiektywnego charakteru transakcji handlowej. W konsekwencji, powyższa transakcja polega na odpłatnym świadczeniu usługi „...”. Tym samym transakcja ta jest/będzie odpłatnym świadczeniem usług opodatkowanym VAT zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 8 ust. 1 ustawy VAT. Tym samym - zgodnie z art. 29a ust. 1 w zw. z art. 29a ust. 6 ustawy VAT. podstawą opodatkowania jest/będzie kwota należna z tytułu świadczenia usług, pomniejszona o kwotę podatku VAT.

W odniesieniu do zdarzenia dotyczącego przekazania (...) wytworzonego przez osobę trzecią (artystkę) należy stwierdzić, że spółka wystawiła na licytację towar w postaci (...), który nie stanowił własności spółki. Dzieło zostało stworzone przez artystkę i w momencie wystawienia na aukcję pozostawało własnością autorki. Rola spółki ograniczyła się do nieodpłatnego pośrednictwa w przekazaniu dzieła zwycięzcy licytacji po zakończeniu aukcji. Spółka nie otrzymała z tego tytułu żadnego wynagrodzenia. Działała jako pośrednik techniczny (udostępniający kanał sprzedaży A), a nie jako strona transakcji przenosząca własność. Skoro dzieło nie należało do spółki, nie mogło dojść do jego dostawy przez spółkę w rozumieniu art. 7 ust. 1 ustawy VAT. Również nie znajdzie zastosowania przepis art. 7 ust. 2 ustawy VAT, gdyż ww. dzieło nie

należało do przedsiębiorstwa spółki. Działania spółki polegające na udostępnieniu platformy aukcyjnej oraz fizycznym wydaniu towaru osobie trzeciej należy zakwalifikować jako świadczenie usług.

W analizowanej sprawie ww. usługa jest związana z działalnością gospodarczą radia. Powyższa usługa dotyczyła dzieła powstałego w trakcie prowadzenia programu na żywo, z wykorzystaniem rozpoznawalności marki radia. Zatem, skoro opisana czynność wykazuje związek z działalnością gospodarczą spółki, to nie zostaje spełniona przesłanka z art. 8 ust. 2 pkt 2 ustawy VAT. Tym samym opisana czynność nie podlega/nie będzie podlegała opodatkowaniu VAT.

Opodatkowanie VAT wprowadzenia do sieci energetycznej energii elektrycznej. Określenie terminu wystawienia faktury oraz momentu powstania obowiązku podatkowego, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 27 stycznia 2026 r., sygn. 0112-KDIL3.4012.783.2025.1.AK

Wprowadzanie do sieci przez gminę prądu, który jest/będzie wyprodukowany w instalacjach fotowoltaicznych stanowi/będzie stanowić odpłatną dostawę towarów podlegającą opodatkowaniu, na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy VAT, a gmina dla tej czynności działa/będzie działać w charakterze podatnika, o którym mowa w art. 15 ust. 1 ustawy VAT. Ustawa oraz akty wykonawcze do niej nie przewidują zwolnienia od podatku dla dostawy energii elektrycznej. Tym samym, taka transakcja jest/będzie opodatkowana VAT (właściwą stawką podatku) – nie korzysta/nie będzie korzystała ze zwolnienia od podatku. W konsekwencji, wprowadzenie do sieci energetycznej energii elektrycznej, która jest/będzie produkowana w instalacjach zamontowanych na budynkach użyteczności publicznej (w tym Punktu Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych) stanowi/będzie stanowić po stronie gminy działalność gospodarczą oraz odpłatną dostawę towarów podlegającą opodatkowaniu VAT, niekorzystającą ze zwolnienia od tego podatku.

Obowiązek podatkowy dla dostawy energii elektrycznej dokonanej przez gminę jako prosumenta powstaje zgodnie z art. 19a ust. 5 pkt 4 lit. a oraz art. 19a ust. 7 ustawy VAT. Dla dostawy energii elektrycznej

dokonanej przez gminę obowiązek podatkowy wiąże się/będzie się wiązał z chwilą wystawienia przez gminę faktury lub z chwilą upływu terminu na jej wystawianie (gdy gmina nie wystawi faktury lub wystawi ją z opóźnieniem), a w przypadku, gdy nie określono takiego terminu – z chwilą upływu terminu płatności. W tym przypadku przez „termin płatności” rozumie się termin płatności za dostawę energii wprowadzonej do sieci przez prosumenta, którym jest gmina.

Podstawą opodatkowania w stanie prawnym obowiązującym od dnia 1 lutego 2025 r. jest iloczyn sumy ilości energii elektrycznej, którą gmina wprowadziła do sieci dystrybucyjnej w danym miesiącu oraz rynkowej miesięcznej ceny energii elektrycznej, przemnożony przez współczynnik 1,23 – co stanowi kwotę brutto, którą – zgodnie z art. 29a ust. 6 pkt 1 ustawy VAT – należy pomniejszyć o kwotę podatku wyliczoną metodą „w stu”.

Spółka utraci prawo do opodatkowania w formie ryczałtu od dochodów spółek, gdy przekroczenie limitu 50% przychodów zgodnie z art. 28j ust. 1 ustawy CIT będzie dotyczyło wierzytelności przekazanych do faktoringu, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 27 stycznia 2026 r., sygn. 0111-KDI-B1-2.4010.633.2025.2.EJ

Z wniosku wynika, że w celu zapewnienia płynności finansowej spółka zawarła z instytucją finansową na czas nieokreślony, umowę faktoringu z przejęciem ryzyka niewypłacalności kontrahenta. Spółka dokonuje przelewu wierzytelności objętej faktoringiem na rzecz faktora, informując kontrahentów, że zapłaty należy dokonać na rachunek faktora. Wraz z nabywaną wierzytelnością przechodzą na faktora wszelkie związane z nią prawa, w szczególności zabezpieczenia wierzytelności. Zapłata za nabyte wierzytelności następuje w formie wypłaty zaliczki, stanowiącej 90% części finansowanej wierzytelności oraz tzw. funduszu gwarancyjnego, stanowiącego różnicę pomiędzy wartością finansowanej wierzytelności, a wypłaconą zaliczką. Faktor wypłaca zaliczkę w terminie kilku dni od złożenia dyspozycji finansowania wierzytelności, zaś pozostałą część po spłacie przez kontrahenta całego długu wynikającego z finansowanej wierzytelności.

W związku z powyższym spółka dokonuje sprzedaży na rzecz fatora wierzytelności własnych. Sprzedaż wierzytelności własnych jest odrębnym zdarzeniem od wcześniejszych operacji gospodarczych, w wyniku których powstał przychód należny, tj. od sprzedaży towarów kontrahentom. Zatem w istocie spółka uzyskuje przychody ze sprzedaży wierzytelności, co oznacza, że do wartości przychodów, o których mowa w art. 28j ust. 1 pkt 2 ustawy CIT spółka powinna wliczać wartość przychodów z tytułu zbycia wierzytelności własnych w ramach umowy faktoringu. W konsekwencji, jeżeli przychody z tego tytułu przekroczą 50% przychodów z działalności osiągniętych w poprzednim roku liczonych z uwzględnieniem kwot należnego podatku VAT, będzie to stanowiło naruszenie warunku opodatkowania ryczałtem, o którym mowa w art. 28j ust. 1 pkt 2 ustawy CIT i spowoduje utratę prawa do opodatkowania w formie ryczałtu od dochodów spółek.

Skutki podatkowe w CIT wniesienia do spółki komandytowej aportem jednostek notowanych na europejskich giełdach, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 26 stycznia 2026 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.578.2025.3.SH

Wartość podwyższenia wkładu komandytariusza (spółka niemiecka) do spółki, która zostanie pokryta aportem w postaci jednostek (jednostki/certyfikaty tzw. D., notowane na europejskich giełdach), zostanie przeznaczona na podwyższenie kapitału podstawowego, co będzie wiązało się ze zmianą umowy spółki w formie aktu notarialnego. W związku z podwyższeniem kapitału podstawowego spółki komandytowej, zastosowanie znajdzie wyłączenie z przychodu, o którym mowa w art. 12 ust. 4 pkt 4 ustawy CIT i tym samym, po stronie spółki, nie dojdzie do powstania przychodu. Zatem, wskazać należy, że podwyższenie wkładów w spółce nie jest zdarzeniem, które spowoduje powstanie przychodu po stronie spółki.

Wniesienie przez komandytariusza wkładu do spółki komandytowej skutkuje objęciem przez niego ogółu praw i obowiązków, a wniesienie dodatkowego wkładu - zwiększeniem jego wartości, co po stronie spółki komandytowej w przypadku wkładu niepieniężnego należy traktować na równi z wyda-

niem udziałów (akcji) w spółce kapitałowej i poniesieniem kosztów nabycia składników majątkowych. Konsekwentnie, koszt ten w spółkach komandytowych powinien być ustalany na analogicznych zasadach, jak w spółkach kapitałowych. W spółkach kapitałowych ustala się go w oparciu o wartość emisyjną udziałów (akcji) odpowiadającą wartości wniesionego wkładu określonej w statucie lub umowie spółki (gdy wartość wkładu odpowiada wartości rynkowej). Tym samym, spółka, sprzedając otrzymane w drodze aportu jednostki D., będzie uprawniona do potrącenia kosztów poniesionych na ich nabycie, ustalonych w oparciu o notowania giełdowe na moment otrzymania aportu (na podstawie art. 15 ust. 1 w zw. z art. 16 ust. 1 pkt 8 ustawy CIT).

Utrata estońskiego CIT przy przystąpieniu do innej spółki z o.o.; dopuszczalność posiadania udziałów przez wspólników, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 23 stycznia 2026 r., sygn. 0111-KDI-B2-1.4010.548.2025.2.AS

Z przepisów wynika wprost, że jeżeli spółka posiada m.in. udziały (akcje) w kapitale innej spółki bądź ogółu praw i obowiązków w spółce niebędącej osobą prawną, to w takim przypadku nie może skorzystać z opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek, o którym mowa w art. 28c i nast. ustawy CIT. Na powyższe wskazuje jednoznacznie językowa wykładnia przedmiotowej regulacji. Natomiast – jak wskazano w opisie sprawy – spółka rozważa możliwość przystąpienia do Y sp. z o.o., wpisanej do rejestru przedsiębiorców KRS, tj. spółki posiadającej osobowość prawną. Zatem spółka, po przystąpieniu do Y sp. z o.o. nie wypełniałaby warunku opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek, o którym mowa w art. 28j ust. 1 pkt 5 ustawy CIT, bowiem posiadałaby udziały w kapitale innej spółki. Tym samym, zgodnie z art. 28l ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy CIT spółka utraciłaby możliwość korzystania z formy opodatkowania estońskim CIT z końcem roku poprzedzającego rok podatkowy, w którym przystąpiłaby do Y sp. z o.o.

Okoliczność, że wspólnik spółki będzie udziałowcem innej spółki z o.o. nie oznacza jednak, że ww. wspólnik posiada prawa majątkowe związane z prawem do otrzymania świadczenia jako założyciel (fundator)

lub beneficjent fundacji, trustu lub innego podmiotu prawnego o charakterze powierniczym. Przepisy o ryczałcie od dochodów spółek (art. 28j ustawy CIT) nie nakładają żadnych ograniczeń na wspólników, dotyczących posiadania udziałów/akcji w innych spółkach. Ograniczenia dotyczą spółki, a nie jej wspólników. Powyższe warunki nie dotyczą jednak wspólników, o ile spółka sama nadal spełnia warunki ustawowe (np. przychody, struktura działalności, brak udziałów samej spółki). Podsumowując, wspólnicy mogą posiadać udziały/akcje w innych spółkach, a spółka opodatkowana ryczałtem nadal spełnia warunki estońskiego CIT, o ile ona sama nie posiada takich aktywów.

Otrzymywana przez spółkę kwota „udziału własnego” uiszczana przez klientów nie stanowi wynagrodzenia z tytułu odpłatnej dostawy towarów ani odpłatnego świadczenia usług, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 22 stycznia 2026 r., sygn. 0114-KDIP-4-3.4012.657.2020.12.S.IG

W przedmiotowej sprawie uiszczana przez klientów kwota „udziału własnego” ma odszkodowawczy charakter. W przypadku, gdy nie dochodzi do naprawy pojazdu - stanowi ona wyłącznie równowartość szkody, tj. uszczerbku w majątku spółki spowodowanego uszkodzeniem pojazdu. Z kolei w przypadku, gdy samochód jest naprawiany - kwota „udziału własnego” stanowi jedynie różnicę pomiędzy kwotą, którą za naprawę swojego pojazdu spółka zapłaciła warsztatowi, a tym co uzyskała od ubezpieczyciela. W tej również sytuacji, klient w istocie pokrywa szkodę w tej części, w której nie pokrył jej ubezpieczyciel. Pobierane od klientów opłaty pozwalają wykonać czynności, które przywracają stan sprzed wyrządzenia szkody. Spółka niczego tu nie zyskuje, lecz jedynie przywraca stan pierwotny w swoim majątku. Zapłata określonej kwoty pieniężnej tytułem „udziału własnego” przez klienta wynika z konieczności wynagrodzenia straty wynikłej z działania klienta. W efekcie, uzyskana przez spółkę opłata tytułem „udziału własnego” nie podlega opodatkowaniu VAT.

W przypadku samochodów obcych kwota uiszczona przez klienta tytułem „udziału własnego” również nie stanowi wynagrodzenia za usługę. Nie można stwierdzić, że

również w takiej sytuacji istnieje bezpośrednia i jasno zindywidualizowana korzyść po stronie spółki. Klient zwraca spółce jedynie różnicę pomiędzy kwotą, którą spółka zapłaciła warsztatowi za naprawę pojazdu obcego, a tym co uzyskała od ubezpieczyciela. Klient w istocie jedynie więc rozlicza się ze spółką, zwraca poniesione koszty. Skoro umowa ubezpieczenia nie pokryła tych kosztów w całości, klient dopłaca brakującą część wynagrodzenia warsztatu. W opisaney sprawie następuje to przy udziale spółki, to spółka zajmuje się rozliczeniem szkody - spółka uiszcza całą kwotę z faktury na rzecz warsztatu samochodowego, a następnie otrzymuje odszkodowanie od zakładu ubezpieczeń. I tylko jeśli kwota ta nie pokrywa wynagrodzenia warsztatu, klient obowiązany jest to zapłaty „udziału własnego”, tj. zwrotu spółce różnicy w tych kwotach. Spółka nie odnosi korzyści majątkowej bowiem otrzymany „udział własny” rekompensuje już poniesione w tym zakresie koszty.

W konsekwencji należy stwierdzić, że: kwoty udziału własnego otrzymywanego przez spółkę od klienta, dotyczącego samochodu własnego oraz kwoty udziału własnego otrzymywanego przez spółkę od klienta, dotyczącego samochodu obcego - nie stanowią wynagrodzenia za dostawę towarów lub świadczenie usług, o których mowa w art. 7 ust. 1 czy art. 8 ust. 1 ustawy VAT, i tym samym nie podlegają opodatkowaniu VAT.

Brak obowiązku wystawiania faktur ustrukturyzowanych przy użyciu KSeF celem udokumentowania świadczonych usług autokarowego przewozu osób w przypadku, gdy usługi te będą każdorazowo dokumentowane przy pomocy faktur w formie biletów jednorazowych, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 22 stycznia 2026 r., sygn. 0114-KDIP1-3.4012.941.2025.1.AMA

Wystawiony w formie papierowej bądź w formie elektronicznej (PDF) bilet dotyczący jednorazowego przewozu autokarowego osób na wskazanej relacji, będzie zawierał wszystkie elementy określone w § 3 pkt 4 rozporządzenia MF z dnia 29 października 2021 r. w sprawie wystawiania faktur, w tym NIP spółki. Tym samym, ww. bilet stanowił będzie fakturę, o której mowa w art. 106b ust. 1 pkt 1 ustawy VAT. A zatem, stwierdzić

należy, że na podstawie § 2 pkt 2 rozporządzenia w sprawie przypadków, w których nie ma obowiązku wystawiania faktur ustrukturyzowanych, które wejdzie w życie z dniem 1 lutego 2026 r., spółka nie będzie miała od dnia 1 lutego 2026 r. obowiązku wystawiania faktur ustrukturyzowanych w przypadku świadczenia opisanych w zdarzeniu przyszłym usług przewozu osób na dowolną odległość na terytorium kraju taborem samochodowym (autokarowym), które to usługi będą udokumentowane fakturami w formie biletu jednorazowego zawierającymi zakres danych węższy niż określony w art. 106e ustawy VAT zgodnie z § 3 pkt 4 rozporządzenia, wystawianymi przez upoważnione przez spółkę osoby trzecie. Spółka jest przy tym podatnikiem VAT uprawnionym do świadczenia tego rodzaju usług.

Kwestia zaliczenia dodatkowych kosztów do kosztów uzyskania przychodów proporcjonalnie do czasu trwania umów leasingu zwrotnego, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 22 stycznia 2026 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.732.2025.2.JG

W przedstawionym we wniosku stanie faktycznym nie można uznać, że dodatkowe koszty z uwagi na swój charakter powinny być powiązane z okresem przekraczającym rok podatkowy. Koszty te zostały poniesione w celu przystosowania urządzeń na potrzeby działalności spółki i nie wiążą się bezpośrednio z konkretnym okresem czasu. Mając zatem na uwadze fakt, że w analizowanym przypadku nie zachodzi sytuacja, o której mowa w art. 15 ust. 4d ustawy CIT, tj. dodatkowe koszty nie dotyczą okresu przekraczającego rok podatkowy (tj. z uwagi na charakter ponoszonych wydatków nie ma możliwości zdefiniowania okresu, którego koszty te mogłyby dotyczyć), należy przyjąć, iż poniesione przez spółkę wydatki powinny zostać ujęte w kosztach uzyskania przychodów jednorazowo, w dacie ich poniesienia. Przez dzień poniesienia należy natomiast uznać dzień, na który analizowane wydatki zostały ujęte w księgach rachunkowych spółki, na podstawie otrzymanej przez spółkę faktury (rachunku) dokumentującej przedmiotowe koszty lub innych dowodów w przypadku jej braku.

Kwalifikacja do kosztów podatkowych „opłaty wstępnej” wynikającej z zawartych umów leasingu zwrotnego, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 22 stycznia 2026 r., sygn. 0111-KDIB-1-2.4010.632.2025.1.BD

„Opłaty wstępne” opłacone jednorazowo w dacie rozpoczęcia leasingów operacyjnych, stanowią koszty inne niż bezpośrednio związane z przychodami. Koszty te powinny być potrącone jednorazowo, zgodnie z art. 15 ust. 4d w zw. z art. 15 ust. 4e ustawy CIT, w momencie poniesienia, tj. dzień, na który ujęto koszt w księgach rachunkowych (zaksięgowano) na podstawie otrzymanej faktury (rachunku), albo dzień, na który ujęto koszt na podstawie innego dowodu w przypadku braku faktury (rachunku). Opłaty wstępne nie są przypisane do konkretnego okresu, z wniosku nie wynika również, aby ich wysokość była uzależniona od okresu na jaki zawierane są umowy leasingu zwrotnego. Zatem opłaty te należy wiązać z faktem zawarcia umów leasingu, a nie okresem na jaki zostały zawarte. Tym samym, nie można podzielić stanowiska zgodnie z którym, „opłaty wstępne” poniesione w związku z zawartymi przez spółkę umowami leasingu zwrotnego powinny zostać zaliczane do kosztów uzyskania przychodów przez 96 miesięcy, tj. proporcjonalnie do okresu trwania umów leasingu zwrotnego w każdym roku wykonywania tych umów.

Kwalifikacja na gruncie VAT płatności gwarancyjnych, które sprzedający jest zobowiązany wypłacić kupującemu w związku z realizacją umowy gwarancyjnej, w tym potencjalny zwrot części płatności gwarancyjnej, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 21 stycznia 2026 r., sygn. 0113-KDIPT-1-1.4012.1119.2025.1.ŻR

Płatności gwarancyjne, które sprzedający jest zobowiązany wypłacić kupującemu w związku z realizacją umowy gwarancyjnej lub zwrot części płatności gwarancyjnej z tytułu rozliczenia rocznych opłat eksploatacyjnych przez kupującego na rzecz sprzedającego nie wpływają na wysokość wskazywanej w deklaracjach składanych

przez kupującego lub sprzedającego kwoty podatku VAT naliczonego lub należnego, z uwagi na to, że płatności gwarancyjne lub ich częściowy zwrot nie stanowią wynagrodzenia za czynności podlegające opodatkowaniu VAT wykonywane przez kupującego lub sprzedającego i w rezultacie po stronie kupującego lub sprzedającego nie powstanie obowiązek rozliczenia podatku VAT należnego z tego tytułu.

Otrzymane przez kupującego płatności gwarancyjne nie stanowią wynagrodzenia ani za dostawę towarów, ani za świadczenie usług. Oznacza to, że w zamian za otrzymane płatności nie dojdzie do sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 22 ustawy VAT. Wobec powyższego, w związku z otrzymanymi płatnościami gwarancyjnymi kupujący nie jest zobowiązany do udokumentowania tego faktu poprzez wystawienie faktury (faktur). Na gruncie przepisów dotyczących podatku VAT w opisanej sytuacji brak jest przeciwwskazań do wystawienia przez kupującego noty księgowej.

Termin powstania prawa do odliczenia podatku VAT wskazanego na fakturze zakupowej, w sytuacji, gdy dokument ten został wystawiony poza KSeF, a następnie został odebrany przez spółkę w sposób tradycyjny. Prawo do odliczenia podatku VAT naliczonego na podstawie dokumentu „potwierdzenie transakcji”, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 13 stycznia 2026 r., sygn. 0114-KDIP1-3.4012.804.2025.1.JG

Prawo do odliczenia podatku naliczonego z faktury wystawionej poza systemem KSeF powstanie w okresie, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu danej czynności, nie wcześniej jednak niż w okresie, w którym podatnik otrzymał fakturę, zgodnie z art. 86 ust. 10b pkt 1 ustawy VAT. W analizowanym przypadku moment ten należy utożsamiać z datą faktycznego otrzymania przez nabywcę faktury poza KSeF. Z przepisów ustawy VAT odnoszących się do momentu powstania prawa do odliczenia podatku naliczonego wynika, że prawo to powstaje w okresie, w którym powstał obowiązek podatkowy z tytułu danej czynności, nie wcześniej jednak niż w okresie, w którym podatnik otrzymał fakturę. Zasada ta będzie obowiązywała również po wdrożeniu obowiązkowego KSeF.

Skoro więc podatnikowi przysługuje prawo do odliczenia podatku naliczonego z faktury wystawionej poza KSeF mimo istnienia obowiązku wystawienia jej w KSeF (taki dokument jest bowiem fakturą w rozumieniu ustawy VAT), to konsekwentnie należy przyjąć, że datą powstania prawa do odliczenia podatku VAT z takiej faktury będzie data jej faktycznego otrzymania poza KSeF. Bez znaczenia pozostawać będzie natomiast jej ewentualne (późniejsze) wprowadzenie do systemu KSeF. A zatem, istnieje możliwość odliczenia podatku VAT z faktury wystawionej bez użycia KSeF, niewątpliwie skutki podatkowe takiej tezy należy oprzeć na obecnie obowiązujących przepisach, zgodnie z którymi prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwotę podatku naliczonego w sytuacjach przedstawionych przez spółkę w opisie sprawy powstanie w rozliczeniu za okres, w którym spółka otrzymała od dostawcy fakturę zakupową. W efekcie stwierdzić należy, że data faktycznego otrzymania faktury spoza KSeF będzie uznana za datę powstania prawa do odliczenia podatku VAT naliczonego wynikającego z tego dokumentu, zgodnie z art. 86 ust. 10 w zw. z art. 86 ust. 10b pkt 1 ustawy VAT.

Jeżeli w analizowanej sprawie nie zostanie spełniony jeden z wymogów umożliwiający odliczenie podatku naliczonego, a mianowicie spółka nie będzie w posiadaniu faktury dokumentującej dokonanie na jej rzecz dostawy towaru, dokument „potwierdzenie transakcji” nie uprawnia spółki do odliczenia podatku naliczonego z tego tytułu. Przepisy ustawy VAT nie zawierają bowiem szczególnych postanowień pozwalających na zastępowanie „faktur” w rozumieniu art. 2 pkt 31, 32 i 32a ustawy VAT innymi dokumentami, nawet jeżeli zawierają one określone przepisami dane i informacje. „Potwierdzenie transakcji” z uwagi na zakres elementów na nim się znajdujących nie stanowi faktury w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy VAT ani nie jest fakturą uproszczoną w rozumieniu przepisów rozporządzenia MF z dnia 29 października 2021 r. w sprawie wystawiania faktur.

Natomiast jednym z warunków formalnych uprawniających do skorzystania z prawa do odliczenia podatku naliczonego jest dysponowanie przez podatnika fakturą. Aby dany dokument stanowił fakturę, musi on zawierać dane wymagane ustawą i przepisami

wykonawczymi, w szczególności odpowiadać treści art. 106e ustawy VAT. Spełnienie tych przesłanek decyduje o tym, czy dany dokument może zostać uznany za fakturę. Natomiast dokument „potwierdzenie transakcji” musi zawierać tylko takie elementy, jak podstawowe dane stron transakcji, numer faktury nadany przez podatnika, kwotę należności ogółem oraz dwa kody QR/ linki umożliwiające sprawdzenie faktury w KSeF oraz weryfikację wystawcy faktury.

Spółce nie przysługuje prawo do odliczenia podatku VAT na podstawie dokumentu „potwierdzenie transakcji”, gdyż dokument ten nie ma waloru faktury. Zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa „faktura” stanowi dla nabywcy towaru podstawę do odliczenia podatku naliczonego, stosownie do art. 86 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy VAT, gdyż podatkiem naliczonym jest kwota podatku wynikająca z faktury.

PATRYCJA LUTAK
tel. +48 519 898 310
patrycja.lutak@ptpodatki.pl

MAGDALENA CHOCHOŁEK
tel. +48 797 197 435
magdalena.chocholek@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

ul. Spokojna 2, 20-074 Lublin
tel. 519 407 698
e-mail: biuro.lublin@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39
e-mail: biuro.katowice@ptpodatki.pl

WROCŁAW

ul. Wierzbowa 30, 50-056 Wrocław
tel. 519 075 056
e-mail: biuro.wroclaw@ptpodatki.pl